

REACTIE VHR OP HET RAPPORT RAAD VOOR DIEREN- AANGELEGENHEDEN

Het bestuur van Vereniging Het Reewild (VHR) heeft het rapport *Zorgplicht Natuurlijk Gewogen* dat is opgesteld door de Raad voor Dierenaangelegenheden (RDA) met veel interesse gelezen. Verder heeft VHR deelgenomen aan het rondetafelgesprek op 25 januari j.l en met belangstelling kennis genomen van de standpunten van de vertegenwoordigers van de diverse belangenorganisaties. In een reactie op het rapport wil VHR aangeven op welke manier de zienswijze van de RDA past binnen de visie van VHR om een ander reeënbeheer te propageren. Hoewel het rapport in principe betrekking heeft op semi- en niet gehouden dieren, beperkt VHR zich in deze reactie tot de in het wild levende reeën in ons land. Tijdens het middagprogramma van onze AVL op 25 mei a.s. zal over het onderwerp "Welzijn van wilde dieren" een inleiding worden gehouden door Prof. dr. Frauke Ohl, voorzitter van de RDA.

VHR spreekt allereerst haar waardering uit voor de zienswijze, zoals verwoord in het rapport. Deze zienswijze levert een belangrijke bijdrage aan de discussie op welke wijze men met reeën en populaties van reeën moet omgaan. Dit is voor VHR van wezenlijk belang, omdat welzijn een belangrijk onderdeel uitmaakt van de doelstelling van VHR. De VHR behartigt al ruim 60 jaren de belangen van ongeveer 100.000 reeën in ons land, vanuit de doelstelling te streven naar het behoud van duurzame populaties reeën en de bevordering van het welzijn van reeën in Nederland.

Visie VHR

Op dit moment worden reeën beheerd in gebieden die bepaald worden door ambtelijke en administratieve grenzen (Provincies, FBE's, WBE's, jachtvelden). Het uitvoerend reeënbeheer speelt zich daarom momenteel grotendeels af op WBE niveau en wordt voor een deel wel of niet ingevuld door terreineigenaren en/of jachthouders.

VHR gaat er vanuit dat reeën (-populaties) zelf het leefgebied bepalen waar binnen zij leven. VHR propageert daarom dat bij het beheer moet worden uitgegaan van die leefgebieden, niet gehinderd door provinciale, FBE of WBE grenzen.

Dat houdt in dat alle bij dat leefgebied betrokken partijen gezamenlijk tot één beheerplan komen en een vergaande samenwerking nastreven tot een collectief eenduidig reeënbeheer. Indien er sprake is van verschillen in het beleid tussen de provincies, dan zal dat beleid voor één leefgebied hetzelfde moeten zijn. Ook zullen huidige beheer- en afschotplannen op leefgebiedniveau op elkaar afgestemd moeten worden. Betrokken partijen zullen dus samen moeten gaan werken binnen de leefgebieden in het belang van het ree. VHR constateert dat, om tot een goed, consistent en duurzaam beheer te komen, zowel bij de provincies als FBE's, WBE's en terreineigenaren de noodzakelijke kennis over reeën nog al eens ontbreekt.

Ree komt in het gedrang

Populaties reeën krijgen ook binnen leefgebieden steeds meer beperkingen opgelegd door menselijke activiteiten en ruimteclaims. Activiteiten en ruimteclaims die voortdurend worden uitgebreid, waardoor de omgevingsomstandigheden van reeën ook steeds veranderen. Het ree moet zich daarvoor, individueel en als populatie, voortdurend aanpassen en kan zijn soortspecifieke gedragspatronen steeds minder vertonen. Het ree is daarmee aan de grenzen van zijn aanpassingsvermogen gekomen. Dit betekent dat het ree lichamelijke problemen krijgt en afwijkend gedrag vertoont.

VHR is van mening dat hiervan al sprake is bij veel reeënpopulaties in ons land. Reeën tonen steeds minder hun normale territoriumgedrag en bezetten marginale, voor reeën eigenlijk ongeschikte terreinen. Ook neemt het aantal aanrijdingen met reeën toe, trekken reeën steeds meer uit hun natuurlijke leefomgeving en zoeken dorpen en stadsranden op. Kortom, het ree heeft steeds minder mogelijkheden om zich aan te passen.

Onwenselijke toestand

Door boven omschreven ontwikkelingen komt het steeds vaker tot conflicten tussen het ree en de mens. Conform de redenering van de RDA is dit een onwenselijke toestand, waarbij de mens de morele verantwoordelijkheid draagt om rekening te houden met het welzijn van de desbetreffende reeënpopulatie. Immers volgens de definitie van de RDA is het aanpassingsvermogen van zowel individuele reeën als de reeënpopulatie aangetast. Er is dan sprake van lijden en een onwenselijke negatieve toestand die, indien mogelijk, voorkomen of beëindigd moet worden.

Duurzaam beheer als oplossing

Veelal zijn er geen technische of biologische mogelijkheden om de omgevingsvariabelen te verbeteren. Als het welzijn van het individuele ree wordt aangetast, is volgens VHR bestandsvermindering via afschot de oplossing. De mens heeft moreel gezien de verantwoordelijkheid om rekening te houden met het welzijn van de populatie reeën in de vorm van een zorgplicht. De aantasting van het welzijn van de populatie rechtvaardigt een ingrijpen in de vorm van duurzaam populatiebeheer. Door duurzaam beheer, dat rekening houdt met veranderende leefomstandigheden van het ree, kan de stand op peil worden gehouden. Een stand waarbij het welzijnsniveau van het individuele ree en de reeënpopulatie aanvaardbaar is.

VHR beveelt dan ook aan om bij het opstellen van het faunabeheerplan en het reeënbeheerplan op leefgebiedniveau te analyseren of reeën zich nog kunnen aanpassen, of het welzijn van de reeënpopulatie is aangetast en of er sprake is van dierenleed. VHR wijst in dat geval op de zorgplicht.